

عنوان مقاله:

تبیین حجاب های سلوکی از نگاه متون عرفان اسلامی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسین مازوجی - طلبه پایه اول مدرسه معصومیه علیهاالسلام

خلاصه مقاله:

حجابهای سلوکی، یکی از اصطلاحات متداول در علم عرفان عملی است. حجابهای سلوکی، موانع درونی هستند که بر نفس، قلب یا روح سالکان چیره شده و ایشان را در مراتب مختلف قوس صعود، از قرب و جمال الهی محروم میسازند. منشا پدید آمدن حجابهای سلوکی، از درک ناصحیح آدمی از خود، هستی و خدا، سرچشمه میگیرد. آدمی در این جایگاه، هستی را مشرکانه تفسیر نموده، و از وجود سعی حقتعالی غافل میشود. حجابهای سلوکی، همچنین برای سالکان مجاهد، در حکم گذرگاه هایی برای ارتقای معنوی در قوس صعودند، که از آنها در متون عرفانی به مقامات و منازل تعبیر شده است. حجابهای سلوکی به دو قسم حجابهای ظلمانی و نورانی، تقسیم میشوند که لای، دارای وجه غلظت، نفسانیت و توجه به عالم ناسوت، و دومی، دارای وجه رقت، لطافت و شیفتگی به اسماء و صفات الهی است.

کلمات کلیدی:

حجاب، حجاب سلوکی، عرفان اسلامی، عرفان عملی، حجاب ظلمانی، حجاب نورانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/934348>

